

РЕШЕНИЕ

№ 94

гр. Берковица, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕРКОВИЦА, ТРЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕНИЦА АНГ. ЦВЕТКОВА

при участието на секретаря СВЕТЛАНА Н. П.А
като разгледа докладваното от ДЕНИЦА АНГ. ЦВЕТКОВА
Административно наказателно дело № 20231610200121 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба срещу Наказателно постановление №год., издадено от Началник на отдел Митническо разузнаване и разследване в ТД Митница Русе, „Агенция Митници“, с което на Д. П. Л. от гр.В. и с ЕГН ***** за нарушение по чл. 126 ал.1 т.1 от ЗАДС е наложена глоба в размер на 1660,92 лева, за това, че на 12.04.2021 г. в град Вършец е държал акцизни стоки - 170 литра етилов алкохол, 40 литра от който с алкохолно съдържание при 20°C 26,19 % vol, 78 литра от който с алкохолно съдържание при 20° С 46,06 % vol и 52 литра от който с алкохолно съдържание 20°C 55,95 % vol – всички без данъчен документ по ЗАДС, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз и са отнети в полза на Държавата стоките, предмет на нарушението.

Делото е върнато за ново разглеждане на Районен съд – Берковица с Решение 236/03.04.2023 г. на АдмС-Монтана с по КАНД 219/23 г., е което е било отменено Решение 2/10.01.2023 г. по АНД 146/22 г. по описа на РС-Берковица.

От събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност и като извърши цялостна проверка на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, след обсъждане становищата страните съдът приема за

установено следното:

Жалбата е подадена в срок и от субект имащ право на жалба, поради което и на основание чл. 59, ал. 2 ЗАНН съдът приема, че жалбата е **допустима**.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

Административно-наказващият орган в обстоятелствената част на наказателното постановление е приел за установено от фактическа страна следното:

На 12.04.2021 г. при извършено от служители на РУ МВР Вършец претърсване и изземване на частен имот в гр. В., местност „.....“ № ..., обитаван от Д. П. Л. са намерени и иззети огнестрелно оръжие и боеприпаси, както и общо 170 литра алкохол, намерен в стаи на втория етаж на къщата в проверявания имот и разпределен в 19 бр. различни по вид и вместимост съда, за който има данни, че е изваряван от Л. и събиран от него през годините. За откритите оръжие и боеприпаси е образувано досъдебно производство по чл. 339, ал. 1 от НК — ДП №.... по описа на РП Монтана, ТО Берковица, а материалите, касаещи намерения алкохол са отделени в друга преписка — № на РП Монтана — ТО Берковица, по която прокуратурата отказва да образува досъдебно производство поради неосъществен състав на престъпление по чл. 234, ал. 1 от НК. Тъй като намереният алкохол не е фабрично бутилиран и не е поставен в потребителски опаковки, предназначени за реализация на вътрешния пазар, за него не следва облепване с бандерол, а се дължи издаване на акцизен данъчен документ, при липса на какъвто ще е налице административно нарушение по чл. 126, ал. от ЗАДС. В тази връзка материалите са изпратени по компетентност в ТД Митница Русе и са предадени на служители в отдел Митническо разузнаване и разследване за изземане на алкохола от РУ МВР Вършец, вземане на проби от него, извършване на експертиза и в случай че лицето не разполага с необходимите по ЗАДС документи — за съставяне на АУАН.

Във връзка с горното, на 18.10.2021 г, актосъставителката заедно с В. Е. Д. — старши инспектор в ТД на Агенция „Митници“ извършили контролни действия на територията на РУ МВР Вършец, които се изразяват в следното: извършено е предаване на алкохола от полицейските на митническите служители, за което е съставен приемо-предавателен протокол № г., в който алкохолът (общо 170 литра) е подробно описан, Алкохолното съдържание на всяка от течностите е измерено със служебен денситометър № DMA35N.

Взети са проби, пробите са етикетирани и запечатани с пломби. Действията на служителите са подробно описани в протокол за проверка № г. с приложен към него опис на иззети акцизни стоки, които подлежат на отнемане в полза на държавата съгласно чл. 124, ал. 1 от ЗАДС във връзка с чл. 41 от ЗАНН и чл. 107а от ЗАДС. До приключване на контролните действия Димитър Л. не представил на митническите служители данъчен документ по ЗАДС, удостоверяващ плащането, обезпечаването или начисляването на

дължимия акциз за държания алкохол.

Взетите проби са изпратени за анализ на митническа лаборатория Пловдив. Във връзка с изпратените за анализ проби в Митническа лаборатория Пловдив са извършени 3 бр. мимически лабораторни експертизи: МЛЕ № 0008 28.10.2021 г. във връзка с 40 литра алкохол по протокол за вземане на проби № 288/18.10.2021, МЛЕ № 00009 28.10.2021 г. във връзка със 78 литра алкохол по протокол за вземане на проби № 289/18.10.2021, МЛЕ № 00010 28.10.2021 г. във връзка с 52 литра алкохол по протокол за вземане на проби № 290/18.10.2021.

Съгласно експертизите и трите изследвани течности представляват дестилатен етилов алкохол, неденатуриран, с алкохолно съдържание по обем под 8096 с алкохолно съдържание при 20 С.

Прието е, че съгласно чл. 9, т. 1 от ЗАДС „алкохол” е всеки продукт, включен в кодове по КН 2207 и 2208 с действително алкохолно съдържание по обем, превишаващо 1,2 0/0 vol, дори когато този продукт е част от продукт, попадащ в друга глава на комбинираната номенклатура, т.е. единственото необходимо условие един продукт да бъде определен като акцизна стока „алкохол” е изследваната течност да е с алкохолно съдържание по-високо от 1,2 vol, независимо от обстоятелството дали същият е годен за консумация или не. Извършените 3 бр. мимически лабораторни експертизи изрично посочват, че и трите изследвани проби отговарят на горепосочените условия, поради което и цялото количество на **ДЪРЖАНАТА** от Л. общо 170 литра течност представлява „алкохол” по смисъла на чл. 9, т. 1 от ЗАДС и подлежи на облагане с акциз съгласно чл. 2, т. 1 от ЗАДС.

Предвид факта, че **ДЪРЖАНИЯТ** от г-н Л. 170 литра алкохол се е съдържал в общо 19 бр. различни по вид и вместимост съдове (кофи, бидони и бутилки от PVC) и същият не е бил бутилиран фабрично в потребителски опаковки, предназначени за реализация на вътрешния пазар, по отношение на този алкохол не следва облепване с бандерол, а е предвиден друг ред съгласно ЗАДС: Съгласно чл. 60, ал. 1 и 2 от ЗАДС алкохол и алкохолни напитки с код по КН 2208 (ракии) могат да се произвеждат само в данъчен склад или специализиран малък обект за дестилиране (СМОД). Съгласно чл. 20, ал. 2, т. 1 и 1 а от ЗАДС, с извеждането им от данъчния склад/специализирания малък обект за дестилиране, акцизните стоки се считат за освободени за потребление, като съгласно чл. 43, ал. 1, т. 1 от ЗАДС акцизы се начислява от лицензиращия складодържател или СМОД чрез издаване на акцизен данъчен документ, хартиено копие от който съгласно чл. 84, ал. 9 от ЗАДС и чл. 80, ал. 3 от ППЗАДС се предоставя на получателя, и който документ съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗАДС удостоверява начисляването на дължимия акциз и възникването на задължение за заплащането на акциза. При установяване на **ДЪРЖАНЕ** на алкохол без горепосочения документ е налице осъществен състав на административно нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС, за което физическите лица се наказват по чл. 126, ал. 1, т. 1 от ЗАДС, а юридическите лица и еднолични търговци — по чл. 126, ал. 1, т. 2 от ЗАДС. С оглед на гореизложеното е прието, че за **ДЪРЖАНИЯ** от Л. 170 литра алкохол същият следва да притежава данъчен

документ, удостоверяващ плащането, обезпечаването или начисляването на акциза, а в случай, че лицето не разполага с такъв, ще бъде налице нарушение на разпоредбата на чл. 126, ал. 1 от ЗАДС и лицето ще подлежи на налагане на административно наказание по този текст. Отбелязано е, че към момента на извършване на претърсването, към момента на съставяне на АУАН и до момента на издаване наказателно то постановление Л. не е представил пред митническите органи документи, които да удостоверяват плащането, обезпечаването или начисляването на акциза за алкохола или за част от него.

Прието е, че от гореизложеното е видно, че на 12.04.2021 г. Д. П. Л. е **ДЪРЖАЛ** акцизни стоки — общо 170,000 литра етилов алкохол, за който не е представил пред митническите органи данъчен документ по ЗАДС, удостоверяващ плащането, обезпечаването или начисляването на акциза. Във връзка с горното, до Д. Л. с писмо № г. е изпратена покана № 3....., с която същият е поканен да се яви в петдневен срок от получаването ѝ в Митническо бюро Монтана за съставяне на акт за установяване на административно нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС във връзка с протокол за извършена проверка №г. на ТД Митница Русе и преписка № на РП Монтана — ТО Б ерковица. Поканата е получена от г-н Л. на 09.12.2021 г., видно от разписка, подписана от него на същата дата. На 10.12.2021 г. Д. П. Л. се явил в МБ Монтана, но по технически причини не е било възможно съставянето на акт в този момент. Г-н Л. заявил, че няма да може да се яви на друга дата за съставяне на акт в негово присъствие, поради което на 15.12.2021 г. (след изтичане на 5дневния срок от датата на получаване на поканата за АУАН - до 14.12.2021 г. вкл.) на Л. е съставен акт № г. при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН (в отсъствие на нарушителя) за нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС във връзка с държане на акцизни стоки — 170 литра етилов алкохол без данъчен документ по ЗАДС, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз. Актът е подписан от Д. Л. на 16.12.2021 г. и при запознаване със съдържанието му същият е записал в акта на осн. чл. 42, т. 8 от ЗАНН, че ще подаде выражение в законоустановения по чл. 44, ал. I от ЗАНН срок, който към действащия към 16.12.2021 г. ЗАНН е до 19.12.2021 г. вкл. Възжението е постъпило в ТД Митница Русе на 23.12.2021 г. и е заведено с Вх. № г., но предвид поставеното на плика пощенско клеймо от 20.12.2021 г., същото се счита за подадено в законоустановения срок съгласно разпоредбата на чл. 183, ал. 4 от НПК ВР. чл. 84 от ЗАНН.

Обсъдено е подаденото от г-н Л. възражение, като е прието, че в него липсват възражения по същество относно извършеното от него и констатирано от митническите служители нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС, а възраженията му са относно това, че не му е била определена друга дата за съставяне на АУАН след като по технически причини актът не е могъл да бъде съставен при явяването му на 10.12.2021 г., както и относно това, че данните от личната му карта са били неправомерно използвани в акта без негово знание и съгласие.

При определяне на размера на наказанието е съобразена разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН относно смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства: до момента Л. не е наказван за нарушения по чл. 126, ал. 1, т. 1 от ЗАДС и разглежданото нарушение не се явява

повторно за лицето по смисъла на чл. 4, т. 17 от ЗАДС; срещу Л. не са издавани предупреждения за предходни нарушения по чл. 126, ал. 1, т. 1 от ЗАДС; следва да бъде отчетен и фактът, че Д. Л. е оказал съдействие на полицейските и митническите служители, което може да бъде прието като смекчаващи вината обстоятелства. С протокол на експертна комисия №..... г., деловоден №г., са определени пазарната цена и акциза на предмета на нарушение. Съгласно протокола избегнатият акциз е 830,46 двойният му размер е на 1660,92 (хиляда шестотин и шестдесет и 0,92) лева, а пазарната цена на предмета на нарушение е 1 190,66 лева. Предвид факта, че двойният размер на акциза надвишава многократно 100 лева, нарушението не може да бъде определено като „маловажно“ по смисъла на чл. 126б, ал. 2 от ЗАДС и не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, а на лицето следва да бъде наложена глоба в границите на предвиденото в чл. 126, ал. 1, т. 1 от ЗАДС административно наказание, съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН.

Описаната фактическа обстановка се установява от приобщените писмени доказателства по административно-наказателната преписка, както и от събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства.

По настоящото съдебно производство са разпитани актосъставителя Т. И., Д. А. – свидетел при съставяне акта и В. Д. – свидетел при съставяне акта и свидетел на проверката, които потвърждават описаната в НП фактическа обстановка.

При така възприетата фактическа обстановка административно-наказващият орган е приел, че се установява по безспорен начин: от обективна страна - на 12.04.2021 г. в гр. В., Д. П. Л. е **ДЪРЖАЛ** акцизни стоки — 170 литра етилов алкохол, 40 литра от който с алкохолно съдържание при 20⁰С 26,19 vol, 78 литра от който с алкохолно съдържание при 20⁰С 46,06 vol и 52 литра от който с алкохолно съдържание при 20⁰С 55,95 vol - всичкият без данъчен документ по ЗАДС, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз, с което Л. е осъществил състава на чл. 126, ал. 1, т. 1 от ЗАДС и следва да носи административнонаказателна отговорност по този текст. От субективна страна деянието е извършено виновно. Димитър Л. е държал етилов алкохол без необходимите съгласно ЗАДС документи, държането на какъвто е изрично забранено от закона, като е съзнавал общественоопасния характер на деянието и неговите общественоопасни последици.

За извършеното административно нарушение на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС е наложена глоба на жалбоподателя в размер на 1660.92 лева и на основание чл. 124, ал. 2 ЗАДС стоките, предмет на нарушението са отнети в полза на Държавата.

Възраженията в жалбата и поддържани в с. 3. от процесуалния представител на жалбоподателя не могат да бъдат приети от съда за основателни.

Относно оплакването, че не е бил спазен процесуалния ред за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя – чл. 40, ал. 2 ЗАНН:

Съгласно дадените от АдмС-Монтана указания с Решение 236/03.04.2023 г. на АдмС-Монтана с по КАНД 219/23 г., с което делото е върнато за ново разглеждане, не е допуснато съществено процесуално нарушение като АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя.

В случая е налице надлежно изпратено писмо от административно наказващия орган явяващо се покана за съставяне на АУАН, в който срок лицето не се е явило, тъй като се установява, че при първото му явяване е имало технически проблем със системата и е бил уведомен да се яви отново. Правилно и законосъобразно е спазена разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Още повече, че в случая е налице водено досъдебно производство, а след отделяне на материалите от него и постановен отказ от образуване на ДП, за което по аргумент от чл.36, ал.2 от ЗАНН законодателя е предвидил и образуване на административнонаказателно производство без съставяне на АУАН т.е. същият в случая не е бил задължителен. В контекста на правото на защита на административно наказаното лице административно наказващия орган е изпълнил разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, АУАН е предявен на нарушителя, като в съответствие с чл. 43, ал. 5 от ЗАНН на същия е връчен препис, което е удостоверено с подписа му върху акта.

Предвид което не е налице твърдяното от жалбоподателя нарушение.

Относно оплакването, че не е спазено изискването на чл. 42, ал. 1, т. 4 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за изчерпателно фактическо описание на елементите от състава на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, несъответствие между текстовото описание и правното му квалифициране, разминаване между описанието в АУАН и НП:

Оплакването е общо и декларативно, като не се съдържат конкретни твърдения в какво точно се състои според жалбоподателя твърдяното от него нарушение.

Видно от съдържанието на АУАН и наказателното постановление нарушението е конкретизирано по време и място – посочена е датата на нарушението /12.04.2021 г./, мястото на нарушението – частен имот в гр. В., обитаван от жалбоподателя Д. Петков Л.. Посочени са фактите и обстоятелствата описващи нарушението – в какво се изразява и правната квалификация. Подробно са изложени всички факти и обстоятелства релевантни за състава на административното нарушение и даващи основание

да се приеме, че фактическата обстановка и описаното нарушение в АУАН са идентични с тези в наказателното постановление.

Следователно нарушението е конкретизирано по време, място и начин на извършването му, посочено е в какво се изразява, поради което не може да се приеме, че е налице нарушение на разпоредбата на чл. 42 ЗАНН, респективно чл. 57 ЗАНН.

Дори да беше допусната нередовност при съставянето на АУАН / каквато в случая няма / с оглед разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН подобно процесуално нарушение не може да се окачестви като съществено даващо повод за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Съгласно Постановление № 5/1968 г. на Пленума на ВС въпросът дали наказателното постановление е законосъобразно издадено, трябва да се решава не с оглед на това, дали са допуснати въобще нарушения при съставянето на акта, а преди всичко, с оглед на това, доколко те са пречка чрез надлежна проверка да се установи, че деянието е извършено и деецът е известен. Това разрешение кореспондира с разпоредбата на чл.53, ал.2 от ЗАНН. По аргумент от посочената разпоредба и предвидената в нея възможност да бъде издадено наказателно постановление въпреки допуснати нередовности на АУАН, ако е установено по безспорен начин деянието и кой е неговият автор, следва извода, че не всяко нарушение, допуснато при съставянето на АУАН, води до незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. Константна е съдебната практика, че нарушаването на правно регламентирания процесуални изисквания, които следва да се спазват при съставянето на АУАН, е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно, само когато в резултат на конкретното нарушение има вероятност установените от актосъставителя факти да са неистински, неточни и непълни; ако недопускането им би довело до възприемане на друга фактическа обстановка или правна квалификация на деянието или съществено да е накърнено правото на дееца да участва в административнонаказателното производство. В случая обаче такива съществени нарушения при съставянето на АУАН или съществени нередовности в неговото съдържание, които обективно да са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, не са налице.

В обстоятелствената част на АУАН, респективно на наказателното постановление са изложени всички факти и обстоятелства релевантни за състава на административното нарушение, същото е описано в съответствие с правната квалификация / описание на административното нарушение /, посочена е в пълнота и правната квалификация на нарушението, с което са изпълнени и изискванията за съдържание на наказателното постановление по чл. 57 ЗАНН. Административното нарушение е конкретизирано по време, място, начин на извършването му. Спазени са всички стандарти за форма на наказателното постановление и е гарантирано правото на защита.

Относно оплакването в писмената защита, че било налице противоречие между посоченото в обстоятелствената част на НП изпълнително деяние и деянието, за което е наложено наказанието:

Не е налице и твърдяното в писмената защита противоречие при описанието на изпълнителното деяние в съдържанието на наказателното постановление.

Деянието, за което е наложено наказанието - „държане“ на акцизни стоки напълно кореспондира с изпълнителното деяние, описано в НП.

В обстоятелствената част на НП административно наказващият орган е приел, че съставомерното изпълнително деяние е „държане“:

– на стр. 3, втори абзац – „цялото количество на **държаната** от Л. течност“

- На стр. 3, трети абзац – „предвид факта, че **държаният** от г-н Л. 170 литра алкохол“
- На стр. 3, последен абзац е направен генерален извод, че „От гореизложеното е видно, че на 12.04.2021 г. Д. П. Л. е **държал** акцизни стоки – общо 170.00 литра етилов алкохол“.

Крайният извод на АНО на л. 5, първи абзац е, че „От гореизложената фактическа обстановка и приложените към преписката писмени доказателства се установява по безспорен начин: от обективна страна – на 12.04.2021 г. в гр. В, Д. П. Л. е **държал** акцизни стоки – 170 литра етилов алкохол“.

Следователно не е налице твърдяното от жалбоподателя противоречие.

Относно собствеността на алкохола и момента на нейното произвеждане /изваряване/:

По този въпрос са разпитани свидетелките Иванка Лазарова и Петранка Борисова, които са дали показания само относно чия е ракията, като и двете са дали показания, че същата е била на бащата на жалбоподателя, в какъвто смисъл са и твърденията на Д. Л..

В Протокола за претърсване и изземване, приложен на л. 22 от делото жалбоподателя е заявил, че къщата е наследствена от баща му, който е починал 1996 г. и всичката ракия е правена от него.

Съдът намира, че посочените обстоятелства не са относими към съставомерните признаци на нарушението, за което е наложено наказание на жалбоподателя.

Административната отговорност на нарушителя е ангажирана, затова че жалбоподателят държи акцизни стоки без документ удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. За да е осъществен състава на нарушението по чл.126 от ЗАДС е необходимо субектът на административното нарушение да е осъществил посочената в правната норма на изпълнителното деяние „държане” на акцизни стоки без документ удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, като не е необходимо същият да е собственик, за да бъде осъществен състава на нарушението. Тоест достатъчно е нарушителя да е установил фактическа власт върху алкохола без значение дали е негов собственик и дали лично я е произвел /изварил/. Отделен е въпроса, че след като ракията е била на бащата на жалбоподателя, след неговата смърт същата е придобита по наследство от Д. Л. и той е станал неин собственик.

За нарушението по чл.126 от ЗАДС е достатъчно от обективна страна да бъде установено държане на акцизна стока. А по делото категорично се установява, че жалбоподателят на процесната дата и място е държал акцизни стоки /етилов алкохол по смисъла на чл.9, т.1 от ЗАДС/ без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ /електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза.

Относно момента на произвеждане следва да се посочи следното:

Ако се приеме, че намерената ракия е била произведена от бащата на

жалбоподателя, то това придобиване е станало по време на действие на два закона - отмененият Закон за данък върху оборота и акцизите /ЗДОВА/ , обнародван в ДВ, бр. 91 от 13.11.1951 г. и действал до 1.04.1994 год. и Закон за акцизите /ЗА/, обн. ДВ, бр. 19 от 2.03.1994 г., в сила от 1.04.1994 г. и отменен с понастоящем действащия Закон за акцизите и данъчните складове, в сила от 1.01.2006 год.

В случая и двата закона са изисквали наличието на определени данъчни документи – производствени листове, от които се е определяло дали за произведения алкохол се дължи акциз:

- в ЗДОВА това правило е въведено с нормата на чл. 24в, където е посочено, че акцизът за ракиите се определя по данни от производствените листове и се внася след тяхното издаване;
- в ЗА това изискване е възпроизведено в нормата на чл. 8, която във всички свои редакции е изисквала издаването на производствен лист, по който се е определял дължимия акциз.

Производственият лист във всички случаи е бил необходим, за да се определи дължи ли се акциз или не за произведения алкохол.

От акциз и по двата закона е било освободено производството на ракия до определени градуси, а именно:

- по ЗДОВА до **1600 градуса ракия на домакинство годишно**. - дял V-„Акцизи“ от ЗДОВА
- по ЗА до **2000 алкохолни градуса ракия годишно на семейство** - чл.2,т.3 от ЗА .

В случая държаната от жалбоподателя ракия е над посочените градуси, за които е било допустимо освобождаването от заплащане на акциз, поради което такъв се е дължал при всички случаи.

В този смисъл съдът намира, че за ирелевантни за съставомерността на деянието наведените от жалбоподателя оплаквания.

В тази връзка съдът намира, за неоснователни ***оплакванията във връзка със субективната страна*** на деянието, доколкото жалбоподателят е съзнавал, че държи ракията в дома си и не притежава документ удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза.

Относно довода, че жалбоподателя имал право да държи годишно

до 30 л ракия собствено производство на основание чл. 46 от ППЗАДС:

Разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от ППЗАДС предвижда в специализиран малък обект за дестилиране да може да се произвежда етилов алкохол /ракия/ от грозде и плодове-собствено производство на физически лица, за тяхно лично и семейно потребление **само до 30 л. ракия** годишно на семейство. Ал. 2 на разпоредбата сочи, че в случаите, когато в специализиран малък обект за дестилиране се произведе етилов алкохол /ракия/ над количеството по ал. 1, регистрираното лице заплаща **пълния размер на акциза**. Съпоставката на двете разпоредби налага извода, че при произведено количество ракия-собствено производство на физически лица за лично и семейно потребление до 30 л. годишно на семейство **се заплаща акциз, но в намален размер**. Акцизната ставка на алкохола и алкохолните напитки е регламентирана в чл. 31, ал. 1 от ЗАДС, като в т. 5 е вписано, че за етилов алкохол акцизната ставка е 1100 лв. за 1 хектолитър чист алкохол. За етилов алкохол /ракия/, произведен в специализиран малък обект за дестилиране акцизната ставка е 550 лв. за 1 хектолитър чист алкохол /т. 6 от разпоредбата/. Анализът на цитираните разпоредби сочи, че за процесното количество алкохол при всички случаи се дължи акцизна ставка и лицето не е освободено от заплащане на акциз. В чл. 45, ал. 2 от ППЗАДС е посочено, че собствениците и наемателите на специализирани малки обекти за дестилиране са длъжни да изискат от физическите лица, които представят за производство на етилов алкохол /ракия/ ферментирали материали от грозде и плодове-собствено производство справка-декларация, която съдържа количество и вид на предоставения ферментирал материал за дестилиране. Същата се попълва в три екземпляра, вторият от които се прилага към екземпляра на акцизния данъчен документ, издаден от лицето, стопанисващ специализирания малък обект за дестилиране. Следователно, при производството на ракия в специализиран малък обект за дестилиране при всички случаи се издава акцизен данъчен документ, но акцизната ставка е различна в зависимост от количеството произведена ракия /под или над 30 л./

По делото няма доказателства, че ракията е произведена в специализиран малък обект за дестилиране по смисъла на ЗАДС, регистриран по съответния ред. Освен това количеството ракия е над 30 л. Но дори ракията да беше до 30 л, отново се издава данъчен документ, съответно се заплаща акциз в намален размер. Тоест във всички случаи законът изисква

издаване на данъчен документ, удостоверяващ плащане, начисляване или освобождаване на акциз, независимо от количеството ракия.

Относно оплакването, че не е обсъдено приложението на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН:

Административно наказващия орган е обсъдил, че разпоредбата на чл. 28 ЗАНН не може да се приложи, тъй като двойния размер на акциза надвишава многократно 100 лева и нарушението не може да бъде определено като маловажно.

Съдът намира, че в случая не става въпрос за маловажен случай и разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е неприложима, тъй като конкретният случай разкрива степен на обществена опасност – типична за нарушенията от същия вид. Следва да се има предвид и голямото количество на държаната ракия, както и специфичният характер на засегнатите обществени отношения. В този смисъл акцизните стоки се намират под режим на особен надзор с оглед възможността за тяхното широко потребление и разпространението им сред неограничен кръг потребители.

Настоящият случай правилно не е определен от административнонаказващия орган като маловажен, тъй като съгласно чл.126 „б”, ал.2 ЗАДС, маловажни са случаите, при които двойният размер на дължимия акциз за стоките – предмет на нарушение не надвишава 100 лв. В настоящия случай двойният размер на дължимия акциз е в размер на

Предвид гореизложеното от правна страна съдът намира, че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосноват отмяната на издаденото административнонаказателно постановление.

НП и АУАН са издадени от компетентни органи в срока по чл. 34 от ЗАНН.

Наказателното постановление е било издадено в предвидения преклузивен срок, от компетентен орган, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН.

Нормата на чл. 126, ал. 1, т. 1 от ЗАДС предвижда, че на лице, което държи акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или търговски документ по чл. 73б, ал. 16 или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се налага глоба в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв. за физическите лица.

Нарушението е формално и за неговото осъществяване е достатъчно от обективна страна да се осъществи, че нарушителя е държал акцизни стоки без изискуемите документи.

По изложените по-горе в мотивите съображения, развити във връзка с оплакванията на жалбоподателя, съдът приема, че при така установената фактическа обстановка се установява по безспорен начин, че на 12.04.2021 г. в гр. Вършец, обл. Монтана, Д. П. Л. е **държал** акцизни стоки — 170 литра етилов алкохол, 40 литра от който с алкохолно съдържание при 20 °C 26,19 vol, 78 литра от който с алкохолно съдържание при 20 °C 46,06 vol и 52 литра от който с алкохолно съдържание при 20 °C 55,95 vol - всичкият без данъчен документ по ЗАДС, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз, с което Л. е осъществил състава на чл. 126, ал. 1, т. 1 от ЗАДС и следва да носи административнонаказателна отговорност по този текст. От субективна страна деянието е извършено виновно - доколкото жалбоподателят е съзнавал, че държи ракията в дома си и не притежава документ удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза.

Наложената глоба е в предвидения по чл. 126, ал. 1, т. 1 от ЗАДС размер и няма законово основание за намаляването.

Няма основания за приложение на чл. 28 ЗАНН, като съображенията на съда са изложени по-горе във връзка с оплакването на жалбоподателя в тази насока.

Поради изложените съображения по-горе в мотивите, съдът намира, че издаденото наказателно постановление е правилно, законосъобразно и няма основания за отмяна или изменение, поради което същото следва да се потвърди.

Относно разноските:

Направено е искане за присъждане на разноски от старши юрисконсулт към Агенция „Митници“ – такова искане е направено и при предходното разглеждане на делото по описа на Районен съд – Берковица анд 146/2022 г., както и в касационното производство пред АдмС- Монтана № 219/23 г.

При този изход на спора искането за присъждане на разноси на Агенция „Митници“ е основателно.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Същата разпоредба в ал. 4 гласи, че в полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование.

Съдът намира, че размера на възнаграждението следва да се определи по чл. 37 от ЗПП, която разпоредба препраща към размерите, определени с Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 27е от НЗПП, за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания възнаграждението е в размер от 80 до 150 лв. Съдът определя дължимото възнаграждение за всяко от трите производства в размер на по 150 лева или общо 450 лева.

Така мотивиран и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №год., издадено от Началник на отдел Митническо разузнаване и разследване в ТД Митница Русе, „Агенция Митници“, с което на Д. П. Л. от гр.В. и с ЕГН ***** за нарушение по чл. 126 ал.1 т.1 от ЗАДС е наложена глоба в размер на 1660,92 лева, за това, че на 12.04.2021 г. в град В. е държал акцизни стоки - 170 литра етилов алкохол, 40 литра от който с алкохолно съдържание при 20°C 26,19 % vol, 78 литра от който с алкохолно съдържание при 20° C 46,06 % vol и 52 литра от който с алкохолно съдържание 20°C 55,95 % vol – всички без данъчен документ по ЗАДС, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз и са отнети в полза на Държавата стоките, предмет на нарушението.

ОСЪЖДА Д. П. Л. от гр.Вършец,ул. Козница №28 и с ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Агенция „Митници“, сумата от **450.00** лева разноси за

юрисконсултско възнаграждение, от които: 150 лева за АНД 121/23 г. по описа на РС-Берковица, 150 лева за АНД 146/22 г. по описа на РС-Берковица и 150 лева за КАНД 219/23 г. по описа на Адмс-Монтана.

*Решението може да се обжалва пред Адмс-Монтана в **14 – дневен срок** от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.*

Съдия при Районен съд – Берковица: _____